

1514

Leveleim 1967

Hol arcomat megmerítellem
virradatkor, bedőlt a hűt.
Tükörképem most lenn, a földben
siralja az elhamvadt falut.

Szelek pányváján messze kőszál
orsómtól elhőtől lovam.
Büjdosni így is jó lennek már,
és Iszterként asszonytalan.

De nem görbitem vissza mégsem
az enyérentől odros karát.
Inkább dolgom a csalondba:
hullassa termő bálnádt.

Megyek toportyánnak, lokornak,
míg emtergőnyben felkernig szakad.
Megyek - s fiúkkal, fákka megosztom
novényt terzull ányamat.

Drága anyám!

Ezt is a mániát dalalon levő venemet, v mint a
K. S. I. - nek róla levélemet küldd el a Kertész-
hez. / A venet mellé qépeld oda - más a rigiekhez -
hogy meljül mikor, hol jelent meg!

Küldd el a Kancsont is Kancsont, 1967 - n
váltatalra a dőnt.

Mindenkit csóddal István

Baka István

Baka István Baráti Kör

WOSINSKY
MÓR
MÚZEUM